

NØVN

Tummas Jacobsen, prestur, farin, 87 ára gamalur

Tummas var 87 ára gamalur, nú ið hann doyði 1 s. í føstu um kirkjutíð.

Thomas Annæus Martin Jacobsen var føddur 05.07.1925 í Sandvík sum elsta barn í seinni giftu hjá Jákup á Hólum (Jacobsen), keypmanni í Sandvík, og eisini seinnu giftu hjá Marin Sofíu Michelsen úr Geilargarði í Skúgví. Fyrru hjúnafelegarnir vóru deyðir hjá báðum. Tey vóru tilsamans 13 systkin, harav 3 samsystkin, Tummas, Kathrina og Richardt, sum var 2. stýrimaður við “Hans Hedtoft” og sjólætst á Kappanum í januar 1959. Eftir á lívi av teimum 13 er nú bara Kathrina, sum var gift við Kjartani hjá Johan Stóra (Johannessen) og býr í Sandvík. Pápin, Jákup á Hólum, var deknur og álitismaður aftan á skaðagrindina í Sandvík. Hann átti tveir motorbátar, “Nabba” og seinni “Fraju”.

Tvíburabeiggjarnir frá fyrru giftu, Sigmundur og Niels, sjólótust, teir slóu báðir út á Suðurlandinum nøkur ár ímillum, Sigmundur av “Morning Star” á vári 1931 og Niels av “Godthåb” saman við einum ungum manni úr Froðba á vári 1938. Sigmundur passaði motor, og Niels var skiparalærdur og bestimaður við. Við “Morning Star” vóru teir 4 brøður (Sigmundur, Niels, Jákup og Jørgin), tá ið Sigmundur sló

út. Hann var góður svimjari, og sóu teir hann svimja og fáa tak í eitt fiskakar, sum dróg hann til botns. Tá ið Niels sló út av “Godthåb”, var hálvbeiggin Jógvan á Fløtti við, og systirin Kathrina minnst, tá ið teir komu inn á Sandvík hvítusunnumorgun og settu Jógvan av saman við skipsklæðunum hjá Nielsi. Teir høvdu flaggið í fullari stong, sum ikki dámdi pápanum.

Hin fyrri maðurin hjá

mammuni, Anthonius á Fløtti (Joensen) í Skúgví, sjólætst undir oynni á vári 1918. Eftir sat Marin Sofia við tveimum synum, til ið hon giftist upp aftur við Jákupi á Hólum og flutti til Sandvíkar at búgva. Nakað seinni rak manskroppur uttan armar, bein og høvd á land í briminum í Sandvík. Rasmus á Stykkinum kom fram á hann í fjøruni og setti stavin frá sær at hava sum frámerki, til aðrir komu til og fingi bjarga kroppinum, ið var av stórum manni. Tað segðist vera líkið av Anthoniusi. Sandvíkingar søgdu sýslumanninum frá og jarðaði kroppin í kirkjugarðinum. Seinni vildi sýslumaðurin hava kroppin grívanan upp aftur, men tá søgdu sandvíkingar nei. Tað mátti hann sjálvur koma norður og gera. Men hann kom ikki.

Tummas var líkamliga væl fyri og tiltikin til styrki. Hann var nakað á sjónum, men arbeidði mest í kolinum í Hvalba, aðrenn ið hann fór niður til Danmarkar at læra. Áhugavert var at hoyra Tummas siga frá arbeðinum í kolinum. Minnið hevði hann gott.

Tummas var sum so nógvir aðrir av prestunum í Føroyum gamalt-málsligur studentur á Rønde Kursus 1952, tók guðfrøðiligt embætisprógv á lærda háskúlanum í Keypmannahavn 1960, hjálparprestur frá august 1962 hjá navnframa bygdarmannin

Johan Chr. Nielsen, fyrrv. fólkatingsmanni, í Norðoya vestara prestagjaldi og sóknarprestur har frá 1965 til 1973, tá ið hann flutti til Danmarkar at vera sóknarprestur í Vedsted (1973-76), á Endelave (1976-1981) aftan á Busch og í Sommersted (1981-1995).

Tummas var hjúnavígður í Finderup kirkju 28.12.1962 Karen Mariane Lervad Knudsen, og eiga tey 3 synir, Jákup, Anders og Richardt, sum allir búgva í Danmørk, Jákup og Richardt í Suðurjútlandi, og Anders í Keypmannahavn.

Sum fráfarin prestur keyptu Tummas og Karin sær hús í Øster Lindet í Suðurjútlandi, har ið vit eru nógvir føroyingar, sum hava vitjað tey og notið stóra blískap teirra eins og í prestagørðunum í Vested á Fjóni, oynni Endelave og søguríka Sommersted í Suðurjútlandi. Tummas var søgufrøður maður og málkønur, hann dugdi væl at taka til og sera væl at orða seg á góðum føroyskum Sandvíks- og Skúvoyarmáli.

Í prestagarðinum á Ziskatrøð í Klakksvík hevði Tummas tey seinastu árin móður sína, Marina Sofíu, búgvandi hjá sær, og tiltikin er talan, sum Tummas helt yvir móður síni, tá ið hon var deyð, so góð ið hon var.

Sum tey á Hólum og hálvbeiggjarnir í Skúgví, Antinis og Jógvan á Fløtti, var Tummas mentaður maður, visti nóg og dugdi væl at siga frá, spakuliga kom tað frá honum og ikki uttan bit, tá ið tað skuldi vera. Rættvísur vildi hann vera, og eyðkenni fyri Tummas var, at hann vildi ongan særa og var ikki bangin fyri at biðja um orsaka seg. Hann visti frá Honum, hann trúði á, at fyrigevingin ber vón og lív í sær, og gav hann upp síðsta andadrátt sín, nú ið tað er farið at vára, og summarið nærkast, sum ímynd av tí ævinleika, ið biðar okkum handan deyða og grøv.

Sum 18 ára gamalur gjørdist Tummas limur í donsku sjómansmisjónini, og hagar ynskti hann, at fólk sendu eina gávu, um tey vildu minnast hann jarðarferðardagin. Danska sjómansmisjónin hevur konto nr: 4400 – 4525210047.

np

Góði Hans

Í okkara stilla sinni ert tú saknaður.

Tínar hendur avrikaðu nóg.

Tú hevði ikki altíð so nóg orð, tó vart tú fult til staðar og nærverandi, tá fólk var rundan um teg, og tú náddi inn til menniskju.

Tú hevði nóg um hendi, men títt góða hjarta sá tann veika og einsamalla. Hvør kvinna kundi ikki ynskt sær ein mann sum teg? Tú vart trúfastur og góður við tína konu. Tú rósti henni og dró vakurleikan fram í henni hvønn dag. Hon var títt lív og tín perla í lívinum – ongin ivi um tað!

Gjøgnum tykkara langa hjúnaband vóru tit samangrógvin, og sjálvsagt er saknurin serliga stórur hjá tær Oddvør (vit fegnast um at hava teg her enn góða Oddvør. Tú ert eitt lívsstykki, tað er vist!)

Hans, tú vart nakað heilt serligt fyri okkara son. Hann lá tær tætt at hjarta, tað upplivdu vit. Onki dámdi tær, um tú ikki slapp at siggja hann hvønn dag. Og lá hann í vogninum, tá tú komst av Dal í døgverðatíma, kundi tað meiri enn so henda seg, at Hans Melaku av onkrari “løgnavi” orsök knappliga vaknaði. Hóast 1 ár síðani tú fórt, verður tú javnan tikin á tungu av Hans Melaku. Hann tosar um teg, Jesus og Himmalin. Hann hevur nógvar spurningar og ímyndar sær nóg ymiskt, sum eitt 3-4 ára gamalt mangan ger. Vit gleðast um, at sonur

okkara fekk 2 ár saman við tær – tey eru honum gullverd.

Eg takki tykkum báðum, Oddvør og Hans, fyri ta góðu og kærleiksfullu vælkomst, eg fekk, tá eg og Rógvi byrjaðu at finna saman fyri 13 árum síðani. Eg merkti, at eg bleiv móttikin við opnum ørmum, og er tað torført at seta orð á, hvussu stóran týdning tað hevur havt fyri meg.

Hans, tú hevði uppbyggt tær nógvar og góðar dygdir gjøgnum lívið. Tað andaliga og tey kristnu virðini lógu tær sera frammaliga. Var familjan savnað saman til døgurða ellað annað, ja, so varð altíð trivið í Guds Orð og bøn. Hvønn morgun byrjaðu tú og Oddvør dagin við bøn, har tit nevndu hvønn familjulim við navni og dekkadu tey í bønini.

Nógvir kaffikoppar eru tømdir saman við tykkum, og tað, ið sermerkti teg Hans, var, at tú vart so positivur. Í øllum sást tú møguleikar heldur enn forðingar. Tú tosaði bert væl um fólk. Ikki dámdi tær, at illa varð tosað um onnur, og megnaði tú altíð at venda ringum práti til gott.

Eg takki Gudi fyri, at tú og Oddvør kundu vera míni verforeldur. Takk fyri alt, tú/tit hava verið fyri okkum, tað hevur lívsstóran týdning.

Máttu nógvar av tínum góðu dygdum liva víðari í okkum, ið eftir sita.

Sonja

desember 2012

Tøkk

Ein hjartans tøkk til tykkum øll, sum á ymsan hátt hjálptu til, tá okkara kæra kona, mamma, vermamma og omma

Esther Hansen

andaðist og varð jarðað.

Tøkk til Ingu Poulsen Dam, prest, fyri góð og troystarrík orð á Sýnini og í kirkjunni. Tøkk til tykkum á Sýnini, sum vóru um hana ta tíð, hon var har. Tøkk til berarar, sangarar og øll, sum hjálptu til at baka til ervið. Tøkk fyri blómur, kransar og peningagávur, og tøkk til tykkum, ið fylgdu henni til hennara seinasta hvíldarstað.

Familjunnar vegna
Dion, Tórunn og Sólgerð